

แผนผังแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่ตำบลเปือยใหญ่

จัดทำโดย องค์การบริหารส่วนตำบลเปือยใหญ่
อำเภอโนนศิลา จังหวัดขอนแก่น
โทร. ๐๔๓-๐๐๙-๗๔๔

วัดป่าเรไรย์

ประวัติความเป็นมา “วัดป่าเรไรย์”

โนนบกี้ (เดิมชาวบ้านเรียก “โนนซี้กิ้ง” มีสภาพเป็นเนินดินสูง ชาวบ้านเรียกอีกหนึ่งชื่อว่า “โนนสูง” สภาพเหมือนภูเขาดิน ป่าธรรมชาติเป็นป่ารกทึบ มีต้นไม้ขนาดใหญ่ขึ้นหนาแน่นชาวบ้านไม่กล้าเข้าไป เชื่อว่ามีผีเจ้าที่เฮี้ยน ท่านเจ้าคุณหลวงปู่ พระธรรมสารเถระ พระธรรมธ (พันธ์) ขณะจำพรรษาอยู่ที่วัดสะอาดบุญญาราม บ้านชาติ ตำบลเปือยใหญ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ก่อนที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าคณะกิ่งอำเภอบ้านไผ่ ในปี พ.ศ. ๒๔๗๑ หลวงปู่เห็นว่าน่าจะเป็นสถานที่เหมาะกับการปฏิบัติธรรม ได้ร่วมกับชาวบ้าน พระสงฆ์ มาช่วยกันถางป่า และปี พ.ศ. ๒๔๘๙ ให้หล่อพระใหญ่ (พระเจ้าใหญ่) ขึ้นเป็นสัญลักษณ์ว่าพื้นที่ตรงนี้จะเป็นวัดป่าประจำตำบลเปือยใหญ่ เพื่อให้ชาวบ้านมีที่ยึดเหนี่ยวกราบไหว้ ให้เป็นที่ตั้งวัดประจำตำบลเปือยใหญ่ต่อไป

พลัศัรธา “พระเจ้าใหญ่เรไรย์” ช่วงประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๙ ด้วยให้เป็นไปตามเจตนา ท่านเจ้าคุณหลวงปู่พระธรรมสารเถระ “พระธรรมธ ธรรมชินโน (พันธ์) ที่ชาวบ้านเคารพศรัทธา ชาวบ้านวัยหนุ่มสาว ผู้ใหญ่และพระสงฆ์ ได้ร่วมกันเดินเท้าไปภูนางง่า อำเภอนบพ จังหวัดขอนแก่น พวกเขากันเดินเท้าไปหาบดินกับทราย ระยะทางไปกลับประมาณ ๑๔ กิโลเมตร ซึ่งเชื่อว่า หินทรายจากภูนางง่าเป็นแหล่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อนำมาหล่อพระใหญ่ ระหว่างทางเดินเท้า บางคนหนัก และเหนื่อยมากได้แวะพักบางคนได้แบ่งออกบ้างเพื่อนำหินทรายเดินทางมาถึงวัดให้จงได้ การหล่อพระใหญ่โดยช่างพื้นบ้านชื่อ นายไล วัฒนกุล เป็นช่างพื้นบ้าน โดยสร้างตามภาพที่หลวงปู่พันธ์ให้ดูเป็นแบบ

เมื่อหล่อเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ หลวงปู่พันธ์จึงตั้งชื่อว่า “พระเจ้าใหญ่เรไรย์” และเป็นชื่อ “วัดป่าเรไรย์” หรือชื่อที่ชาวบ้านเรียกว่า “วัดโนน” มาจนถึงปัจจุบันนี้ และหลวงปู่ได้กำหนดทำบุญปิดทองประจำปีนมัสการพระเจ้าใหญ่ในวันแรม ๓ ค่ำ แรม ๕ ค่ำ เดือน ๕ ของทุกปี ห้ามมีการเปลี่ยนแปลงนับแต่นั้นจนมาถึงปัจจุบัน “พระเจ้าใหญ่เรไรย์” นับเป็นประติมากรรมที่ลือมาทางสกุลช่าง มีการอิงงานช่างให้คล้ายแบบหลวงพ่อดาบปางป่าเรไรย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นศิลปะสมัยอุทองสุพรรณบุรี ประทับที่นั้งห้อยพระบาท ที่เป็นแบบแผนในงานศิลปะร่วมสมัย

อุโบสถสีขาว (วัดป่าไร่ไธย)

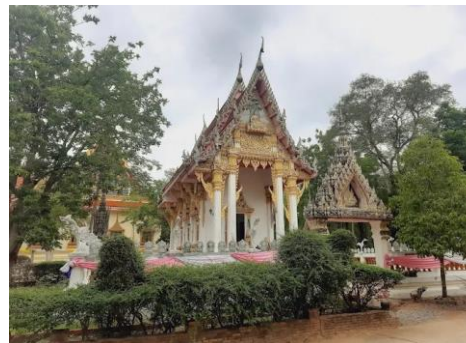
ตั้งอยู่ที่ วัดป่าไร่ไธย ตำบลเปือยใหญ่ อำเภอนันทบุรี จังหวัดขอนแก่น อุโบสถสีขาวความหมายคือความบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้าพระปัญญาธิคุณของพระพุทธเจ้าที่เปล่งประกายแผ่ไพศาลไปทั่ว ประดับด้วยลวดลายและกระจกวิจิตรบรรจงยังสื่อถึงความงดงามและสง่างาม สร้างขึ้นให้คล้ายกับเมืองสวรรค์เพื่อเป็นตัวแทนของความสงบสุขและบริสุทธิ์ เป็นที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี และทางประวัติศาสตร์

บุญปิดทองพระเจ้าใหญ่วัดป่าไร่ไธย

“พระเจ้าใหญ่ไร่ไธย” ทำบุญปิดทองประจำปี นมัสการพระเจ้าใหญ่ในวันแรม ๓ ค่ำ ถึง แรม ๕ ค่ำ เดือน ๕ ของทุกปี ห้ามมีการเปลี่ยนแปลงนับแต่นั้นจนมาถึงปัจจุบัน การปิดทองพระพุทธรูปเป็นประเพณีปฏิบัติที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ ถือเป็นการแสดงความเคารพศรัทธาต่อพระพุทธเจ้า และยังมีความเชื่อว่าการปิดทองพระพุทธรูปจะนำมาซึ่งความเป็นสิริมงคลแก่ผู้ทำ

วัดป่าภูเขาดิน

ประวัติความเป็นมา “วัดป่าภูเขาดิน”

วัดป่าภูเขาดิน ตั้งอยู่ที่บ้านเปือยใหญ่ หมู่ที่ ๑-๒ ตำบลเปือยใหญ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุติก ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๒๔ ไร่ อาณาเขตทิศเหนือประมาณ ๖ เส้น จดที่ดินสาธารณะทิศใต้ประมาณ ๖ เส้น จดที่ดินสาธารณะ ทิศตะวันออกประมาณ ๔ เส้น จดที่ดินสาธารณะ ทิศตะวันตกประมาณ ๔ เส้น จดที่ดินสาธารณะ อาคารเสนาสนะประกอบด้วยอุโบสถ กว้าง ๔๕๐ เมตร ยาว ๑๓ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็น

อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก แบบทรงไทย ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๒.๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นอาคารไม้ชั้นเดียว กุฏิสงฆ์ จำนวน ๔ หลัง เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ ๑ หลัง และตึก ๓ หลัง และหอระฆัง ๑ หลัง ปูชนียวัตถุมีพระประธาน จำนวน ๓ องค์ พระอัครสาวก ๒ องค์ และพระพุทธรูปปางต่าง ๆ อีกจำนวนหนึ่ง

วัดป่าภูเขาดิน ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาพที่ตั้งเป็นเนินดินสูงตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน เปือยใหญ่ประมาณ ๑ ก.ม. เดิมขึ้นอยู่กับบ้านโคกก่อง ซึ่งมีพระธุดงค์สัญจรมาพักอาศัยชั่วคราว ต่อมาชาวบ้านโดยการนำของนายสุข ได้ชักชวนกันตั้งสถานที่พำนักสงฆ์อย่างถาวรและได้รายงานขออนุญาตตั้งวัดและได้พัฒนาตลอดมาได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๐ พ.ย. ๒๕๑๕ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนามคือ รูปที่ ๑ พระสุภีร์ พ.ศ. ๒๕๔๒ – ๒๕๔๘ รูปที่ ๒ พระครูโกศลสมณกิจ พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๔๙ รูปที่ ๓ พระสัมฤทธิ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๔๘ รูปที่ ๔ พระสิงห์ พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๐๒ รูปที่ ๕ พระบุญ พ.ศ. ๒๕๐๓ – ๒๕๐๖ รูปที่ ๖ พระอาน ปิงคิโย พ.ศ. ๒๕๐๗ – ๒๕๑๑ รูปที่ ๗ พระมหาถวิล โชติปัญโญ พ.ศ. ๒๕๑๒ – ๒๕๑๙ รูปที่ ๘ พระคำมี คมภิโร พ.ศ. ๒๕๒๐ – ๒๕๓๐ รูปที่ ๙ พระวิโรจน์ คุณวโร พ.ศ. ๒๕๓๑ – ๒๕๓๔ รูปที่ ๑๐ พระทองไท กมโล ตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมา

